

NU BRUTTÈ SCHÉRZÈ

‘Ncopp’a ‘šta tèrra cè so’ sèmpè štatè lè tipè pacciarièllè e ménu malè ca cè štèanè pècchè l’óme a chille tièmpè tènèa na fréca ‘é pròblémè e u cchiù gruossè éva quillè d’u magnà, ca nèn cè nè stèa.

Pérò ciértè vótè ‘štè tipè pacciarièllè supèràvènè ógné limètè: ‘ntènèanè cuntè manchè dè la réliggióna.

Unè ‘é ‘ssè tipè cumbènattè nu bèllè schérzè a Mènèllicchè.

‘Štu piézzè ‘é mappinè, ca ‘ccusì z’ha ra chiamà pècchè quissè éva veraméntè nu piézzè ‘e mappinè, sapènnè ca u signo’ Réttorè quannè facèa la prèrèca spisse vattèa u puinè ‘ncopp’a la taulétta andò z’appoggè u libré sacrè, ‘ncopp’a u pulpètè, lè vè la pènzata dè ‘nchiuvarcè lè puntènèllè: chillè chiuovè pèccèrillè e finè finè, senza capocchia.

Éva la fèšta dè Santè Mèchèlè e là, a Sant’Antuonè, è fèšta grossa.

Mò Mènèllicchè ‘ncumènzattè a fa la prèrèca e zè ‘nfèrvurattè, quannè a nu ciértè puntè dicèttè: *Santè Mèchèlè éva...* e kè la forza rèttè na poinata ‘ncopp’a la taula e... subbètè mènattè n’allucchè...*figlèe dè puttana!*

La gèntè, là pè là, rumanèttè sbalurdita, pènzannè ca fussè sciutè pazzè u signò Réttorè. Ma po’, vèrènnè ca u puurièllè zè muccècavè la mana p’u dutorè, capèttè e z’iv’ addummannannè cummè avèa fattè a farzè malè.

Accusì u signò Réttorè chiarèttè u fattè e ricèttè ca la ‘mbrecazióne nn’éva pè Santè Mèchèlè (laudatissimè), ma p’u sbrèugnatè fètèntè chè avèa ‘nchiuvatè lè chiuovè ‘ncopp’a la taula.